

Med Belgiens nej til CETA mister Obama sin »Trojanske Hest« for TAFTA/TTIP

Bruxelles, 24. okt., 2016 – (Agora Erasmus[1]) – »Det vil ikke være muligt« for Belgien at godkende det i dag, sagde præsidenten for Valloniens parlament, André Antoine her til morgen på belgisk radio BEL RTL, med en respons til det seneste »ultimatum« fra EU-rådets præsident Donald Tusk, der indkaldte Vallonien til at ratificere CETA[2]-aftalen i dag. CETA, den 'Omfattende Økonomiske Handelsaftale' mellem EU og Canada, er den økonomiske laissez-faire-afregulerings offensiv, der angiveligt skulle kickstarte væksten i det transatlantiske område.

Antoine fortsatte, »Der er et enormt misk-mask af tekster. Dette er ikke seriøs, international lovgivning ... For det andet, så er ultimatummer og trusler ikke en del af et demokrati. Vi vil have en aftale, vi vil have en traktat; men vi ønsker at forhandle den med et minimum af høflighed og respekt«, sagde Antoine. En deadline ved årets afslutning ville være mere rimeligt.

Leder af Valloniens Socialistiske Parti, Elio Di Rupo, en af de mest udtalte modstandere af aftalen, tvivlede på, at man kunne nå frem til en aftale i denne uge. »Det tog dem flere år at forhandle CETA, og man nægter os et par uger«, sagde Di Rupo, en tidligere belgisk premierminister, søndag via Twitter. »Vil vi nå frem til en løsning? Det afhænger helt af indholdet. Hvis det ikke ændres tilstrækkeligt, vil vi fastholde vores modstand.«

EU og *Wall Street Journal* fik allerede anfald, hvor de bed i gulvtæppet, sidste fredag efter de opdagede, at den belgiske region Vallonien stemte 44-22 imod at ratificere CETA-

traktaten og erklærede, at teksten var uacceptabel. I en smuk tale forklarede den modige ministerpræsident fra Vallonien, Paul Magnette, hvordan deres krav og forslag simpelt hen var blevet ignoreret. Trusler mod den demokratiske proces bør standse, sagde han. Der udbrød panik i Bruxelles.

CETA anses korrekt for at være den »Trojanske Hest« i Obamas TAFTA/TTIP[3] frihandelsaftale mellem USA og EU. Rent bortset fra de sædvanlige fantasier om formodede fordele ved frihandel og afregulering, så ville en ratificering af CETA have betydet at acceptere det perverse system med Investor State Dispute Settlements (ISDS[4]), som også udgør kernen i Obamas TAFTA/TTIP. Med denne »revolution« i afgørelser af tvistigheder, kan »investorer« (dvs., private selskaber, og ikke individer) lægge sag an mod suveræne nationalstater og kræve erstatning, når sådanne stater træffer forholdsregler, der går imod deres faktiske eller potentielle profitskabelse. Med en sådan ISDS-mekanisme, kunne »investorer«, i tilfælde af, at den tyske stat nationaliserede Deutsche Bank med det formål at reorganisere banken, Glass/Steagall-stil, lægge sag an mod den tyske stat for at gøre indgreb i deres retmæssige profitter. Nogle sådanne tilfælde af »privat voldgiftsret«, som allerede er blevet brugt i nogle tilfælde, men som ikke er reglen endnu, har allerede skabt nyheder: ud over de amerikansk-baserede gribbefonde, der lagde sag an mod Argentina for at afpresse dem for en falsk gæld, var der også tilfældet med det amerikanske tobakskompagni Philip Morris, der lagde sag an mod Australien for at ændre indpakningen af cigaretterne. Kort sagt, så ville CETA og TAFTA, i stedet for at give beskyttelse til borgere og nationer, tilbyde rævne frit slag i hønsehuset.

Hvis Valloniens modstand bekræftes her til eftermiddag, vil Tusk aflyse festlighederne omkring underskrivelsen, som var planlagt at skulle finde sted i Bruxelles den 27. oktober. Hvis en godkendelse af CETA mislykkes, blot få måneder efter, at Storbritannien stemte for at forlade EU, ville det være et

slag mod EU's bestræbelser for at demonstrere, at den forsat går frem som en levedygtig enhed.

Foto: Elementer af CETA er »den absolutte grænse for respekten for demokratiet«, sagde Valloniens leder Mignette.

[1] Agora Erasmus er navnet på den belgiske LaRouche-bevægelse

[2] Comprehensive Economic and Trade Agreement

[3] Trans-Atlantic Free Trade Agreement/ The Transatlantic Trade and Investment Partnership

[4] Investor-state dispute settlement er en mekanisme til løsning af uoverensstemmelser inden for international lov, som giver investorer (virksomheder) ret til at lægge sag an imod regeringer. ISDS har mødt kritik for, at det giver store virksomheder/selskaber for stor magt.